

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 14/2026
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Драгана Лаврња, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради заузећа непокретности и накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности за одлучивање о жалби између Вишег суда у Крушевцу и Апелационог суда у Крагујевцу, у седници одржаној 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Брусу, Судске јединице у Александровцу П 536/24 од 09.07.2025. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Крагујевцу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу, Судске јединице у Александровцу П 536/24 од 09.07.2025. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужена фактички експроприсала део катастарске парцеле бр. .../..., која се у катастарском оперативу води као шума треће класе укупне површине 0.13.93 ха, потез ...-у ..., уписана у лист непокретности ... КО ... и то у површини од 106 м², заузећем асфалтом и банкином државног пута II реда А бр. 207, изграђеног на катастарској парцели бр. ... КО ..., у мерама и границама ближе описаним у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати на име фактичке експропријације дела катастарске парцеле бр. .../... КО ... у површини од 106 м² износ од 5.300,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 103.800,00 динара. У поуци о правном леку ове пресуде је наведено да је против исте дозвољена жалба у року од 15 дана од дана достављања Апелационом суду у Крагујевцу.

Апелациони суд у Крагујевцу се решењем Гж 2974/25 од 02.12.2025. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене изјављеној против наведене првостепене пресуде и по правноснажности решења је уступио предмет Вишем суду у Крушевцу као стварно и месно надлежном суду. Према образложењу овог суда, у конкретној парници ради се пресуди донетој у спору мале вредности јер је вредност предмета спора 5.300,00 динара, па је за одлучивање о жалби на првостепену

пресуду надлежан виши суд према одредби члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Виши суд у Крушевцу није прихватио своју стварну надлежност, већ је дописом доставио списе предмета Врховном суду са захтевом Гж 1376/25 од 18.12.2025. године ради одлучивања о сукобу стварне надлежности који је изазвао. Према становишту овог суда, у предметном спору је одлучивано о тужби ради фактичког заузећа дела катастарске парцеле тужиоца и о накнади штете поводом фактичке експропријације, па се због тога ради о спору о непокретности, који се према члану 469. ЗПП не сматра спором мале вредности без обзира на назначену вредност предмета спора у тужби.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11,...10/23), Врховни суд је нашао да је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова је прописано да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то: на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде у споровима мале вредности, у извршним поступцима и поступцима обезбеђења и у ванпарничним поступцима, док је одредбом члана 26. став 1. тачка 3. истог закона прописано да апелациони судови одлучују о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео на прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 469. ЗПП је прописано да се споровима мале вредности не сматрају спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Према стању у списима, тужилац је 07.06.2024. године поднео тужбу Основном суду у Брусу, Судској јединици у Александровцу против тужене ради утврђења да је тужена фактички заузела катастарску парцелу у његовом власништву у мерама и границама ближе одређеним у тужбеном захтеву, са захтевом за накнаду штете због тог заузећа и у тужби је определио вредност предмета спора од 5.300,00 динара, колика је вредност новчаног дела тужбеног захтева. Првостепеном пресудом, којом је усвојен тужбени захтев, утврђено је заузеће дела катастарске парцеле тужиоца и обавезана је тужена на накнаду штете у потраживаној висини.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда, због дела тужбеног захтева који се односи на утврђење заузећа дела непокретности у власништву тужиоца, ради се о захтеву који се односи на остваривање својинских права тужиоца на непокретности, односно на реализацију својинскоправних овлашћења која произилазе из права својине, па се стога ради о спору о непокретности, који према одредби члана 469. ЗПП не може бити спор мале вредности без обзира на опредељену вредност предмета спора.

С обзиром да је жалба изјављена против пресуде основног суда у спору о непокретности, то је за одлучивање о жалби на првостепену пресуду у конкретном случају стварно и месно надлежан Апелациони суд у Крагујевцу, на основу члана 26. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова и члана 6. тачка 2. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва („Службени гласник РС“ број 101/2013).

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 22. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић